

[Elisabeth Bruun Olesen]

hvert får i henhold til ferielovens § 7, stk. 1-3«. Det er klart, at det skal man se på i sammenhæng med lovforslaget, og det er lige netop på grund af den passus, at f.eks. de, der går på landbrugsskolerne, ikke umiddelbart kan støtte lovforslaget.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg skal kort meddele, at mit parti ikke umiddelbart kan støtte det lovforslag, som ligger her, men vi er selvfølgelig interesserede, hvis der kan komme nye relevante oplysninger frem under udvalgsarbejdet. Det er jo en genfremsættelse, og sidst fandt vi heller ikke, at der var tvingende grunde til at vedtage forslaget i den foreliggende form.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet mener ikke, der er det store behov for den foreslåede lovændring, og kan som følge deraf ikke støtte lovforslaget.

Jeg vil godt gøre den bemærkning, at for øjeblikket er det sådan, at landbruget ikke kan få de medhjælpere, der er behov for, og det indebærer naturligvis, at medhjælperne i dag næsten selv kan fastsætte deres betingelser, deres ansættelsesvilkår. Vi har set annoncer, hvor man ligefrem lokker med rejser til Mexico til dem, der vil komme og gøre tjeneste, eller et eller andet sted. Alene som følge af, at man i dag selv kan fastsætte betingelserne, er lovforslaget overflødigt.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne starte med at takke de ordførere, der har givet tilslutning til forslaget. Umiddelbart ser det ikke ud til, at der er et flertal, der har tilsluttet sig denne regulering af forholdene i det omstridte landbrugserhverv, men jeg håber, som der også er blevet givet udtryk for det her i salen, at et effektivt udvalgsarbejde kan få ændret på disse forhold.

Det er rigtigt, som det er sagt, at der er tale om en genfremsættelse. Det er, fordi vi i socialdemokratiet har fundet, at det var vigtigt at fortsætte debatten om at sikre rimelige arbejdsforhold i landbruget.

Lad mig her minde om, at 8. marts 1986 var der en artikel i Landsbladet, som er landbrugets eget blad: »Vi er ved at miste vore unge« 21. marts 1986: »Andre må da

også arbejde om søndagen. Prøv på at gøre de unge engageret«, og så var der de unges egne udtalelser i Jyllands-Posten 2. april 1986: »De unge i landbruget: vi tilbydes usle forhold. En arbejdsdag på 9-10 timer.« 4. april 1986 i Landsbladet: »Det vil ikke tiltrække de unge«.

Og sådan kunne man blive ved med at nævne det ene og det andet fra den almindelige debat, som foregår, for ikke at snakke om arbejdsgiverforeningen SALAs egne blade, hvor de så sent som i januar-februar 1986 har omtalt det katastrofale i, at man ingen unge kan få i landbruget.

Vi har den opfattelse, at denne lovbestemmelse om ferie er medvirkende til disse forhold. Vi mener, at disse oplysninger bekræfter, at der er brug for en ændring.

Det var de unges egne undersøgelser, jeg citerede fra Jyllands-Posten 2. april 1986, hvor de havde lavet et rundspørge blandt de unge på landbrugsskolerne rundt omkring om, hvad de mente om forholdene. Det er altså det billede, de selv giver, men det er klart, at deres organisationer kan være mere eller mindre forbenede og have nogle andre interesser, de ønsker at varetage. Her tænker jeg på Danmarks Landboudom, som stort set kan være ligeglad med alle de problemer, der senere kan opstå i den forbindelse. Det synes jeg også vi skal have med, når vi skal til at kigge på disse forhold.

Det er en paradoks situation, vi befinder os i, at landbruget mangler unge, men ingen herinde ønsker at gøre noget ved det eller i hvert fald at se på disse forhold, undersøge disse forhold.

Der er også masser af udtalelser fra landboforeningsformænd rundt omkring om problemerne med, at de unge ikke vil engagere sig mere i det arbejde, de udfører i landbruget.

Jeg skal ikke gå ind på alle detaljerne i vores forslag, dem har man på udmærket vis refereret her. Beskrivelsen i bemærkningerne af problemerne er så klare, at selv hr. Jens Peter Jensen måtte bruge andre argumenter for at sige, at der nok ligger en hund begravet her. Jeg synes ikke, man skal vurdere hinanden på den måde. Vi har prøvet på på en god og saglig måde at redegøre for det.

Vi mener altså helt klart, at disse urimelige ferieregler giver anledning til problemer. Arbejdsministeren var positivt indstillet over